

- 02 Leder
- 03 Andakt
- 04 Vil styrke oppveksten til barn i TAR
- 06 Travel klinikk på Madagaskar
- 08 Årsrapport for 2022
- 10 Bønnesvar: – Jeg ble bevart!
- 10 SMR deler ut 800.000 kroner
- 11 Gratulerer med 90-års dagen!
- 12 Notiser
- 14 Ber for kollegaer i misjonens tjeneste

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 2 • 92. ÅRG. • 2023

Et av prosjektene som Sykepleiernes Misjonsring støtter i år bidrar til bedre oppvekstvilkår for tibetanske barn og unge. (Illustrasjonsfoto: Pixabay)

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Et lite lys

Påskefeiringen er over. Hva har vi feiret? At påskeharen fikk et nytt ønske oppfylt av vårgudinnen, nemlig å få legge egg en gang hver vår, i påsken? På påskedag, sier jeg, når jeg forteller det eventyret. For hos oss får de påskeegget første påskedag. Vi feirer den dagen det vi kan! Det var den dagen livet vant over mørket.

Har du egentlig lagt merke til hvor lite lys som skal til for å vises i mørket? Et lite lyspunkt på en eller annen duppeditt er nok til å irritere meg når jeg vil ha det helt mørkt i det jeg skal sove. Jeg har tenkt litt på hvor lite som skal til for å fortelle litt om hva Påsken (ja, med stor P) betyr for meg. Og så vil det kanskje gjøre en forskjell for noen. Og ikke bare i Påsken, resten av året også. Langfredag døde Jesus. Da han sto opp, gjenopprettet han kontakten mellom Gud og oss. Og dette skal vi ha stor frimodighet til å fortelle om. Selv om det er en liten frimodighet.

For slik det lille lyset kan irritere, så kan det også skape nysgjerrighet. Jeg ble skuffet over prekenen på radioen første påskedag. Jeg synes ikke presten benyttet anledningen til å fortelle hele Norge hva oppstandelsen betyr. Men, kanskje var det noen som fikk et lite lysglimt av hva oppstandelsen betyr og grunner videre på det.

Den lille påskeharen i eventyret hadde ønsket å få bli rask og lur. Og slik ønsker jeg også å være selv om jeg ofte i stedet blir etterpåklok. Kanskje kan jeg få være et lite lysstref, kanskje et irriterende et. Det viktigste er at det peker på sannheten.

Søsterhilsen

Froydis Vestbøstad

Styreleder SMR

Se, vi går opp til Jerusalem

I skrivende stund nærmer påsken seg. «Se, vi går opp til Jerusalem» er i år blitt min salme. Dette er en undertone gjennom hele Bibelen, og ikke minst i påsken. Vi blir påmint at vi er pilegrimer på jorden, på vei til det himmelske Jerusalem. Da Jesus gikk omkring i Israel, sto templet fullt utbygd, og var jødernes store helligdom. Det var kong David som gjorde Jerusalem til hovedstad 1000 år før Jesu fødsel. David var et forbilde på at Jesus skulle komme, og frelse oss fra det vonde i verden.

Jerusalem ligger på en høyde, slik at reisen gikk opp til Jerusalem. Særlig i påsken dro jødene dit opp, og de kom fra hele Israel og landene omkring. Målet for vandringen var tilbedelse og ofring til Gud i tempelet, og slik feire utgangen av Egypt. Vi kan se for oss pilegrimenes tog med barn, voksne og dyr, som vandret mot den hellige staden. Det var nok en stor forventning knyttet til hva som skulle skje der.

For kristne er Jerusalem stedet hvor Jesus ble korsfestet for vår frelse, og viste sin seier over døden ved å stå opp igjen. Dermed er det blitt et pilegrimsmål, ved at det er opprinnelsesstedet for den kristne tro. I påsken er det stor

tilstrømning av kristne dit fra hele verden, som vil takke og tilbe Jesus for hans frelse og nåde. I Joh. 1,12 står det at Gud setter ikke grenser ved jødene, men «Alle dem som tok imot han, gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.»

Jerusalem er fremfor alt et forbilde på det himmelske Jerusalem. «Men dere er kommet til Sions berg og den levende Guds stad, det himmelske Jerusalem» Hebr. 12, 12. Som troens folk fra alle land og nasjoner, er det det nye Jerusalem vi vandrer avsted mot. Målet vårt er utenfor det vi kan se med våre øyne, men får tro i våre hjerter. Livet vårt er en pilegrimsreise gjennom verden, mot målet som er Guds bolig i himmelen. Det går an å falle av på veien, men vi må alltid følge Jesus for å finne tilbake på riktig vei. Ved Jesu nåde skal vi få se hans glans og ære i det nye Jerusalem.

*«Se vi går opp til Jerusalem,
til byen med glans og ære,
for Frelseren sa oss at der han er,
skal vi ved hans nåde få være.»*

I det nye Jerusalem trengs det ikke noe tempel, for Gud selv bor blant menneskene! Der kan vi se Guds ansikt, fordi synden er fjernet. Se Joh. Åp. 12, 3. I det store lovsangskoret i himmelen, skal kristne fra alle nasjoner forenes i et stort fellesskap. Noen har gått foran, vi vandrer nå, og andre kommer etter oss. Målet er Guds fellesskap i det nye Jerusalem. Der skal vi få se svaret på alle bønnene våre, for ingen bønn er forgjeves. Gud vil ikke at noen skal gå fortapt, og derfor skal vi med stor frimodighet forkynne evangeliet her på jorden.

Hilsen **Ester Elvrum Vinnem**
Medlem av landsstyret i SMR

Tibetanere har tradisjonelt ført en nomadisk livsstil. Nå fører urbanisering til at barn ofte blir overlatt til besteforeldre eller andre slektninger. Det kan skape konflikter og stress. (Begge foto: Pixabay)

Vil styrke oppveksten til barn i TAR

Hvert år gir Sykepleiernes Misjonsring støtte til ulike prosjekter gjennom norske misjonsorganisasjoner. I år er det 12 prosjekter som får støtte. Et av dem er i Den autonome region Tibet (TAR) gjennom HimalPartner og deres lokale partner HETC.

Gjennom utsendinger og lokale partnere har HimalPartner hatt ulike prosjekter i de tibetanske områdene i Kina siden midten av 90-tallet. Et av hovedsatsingsområdene er mental helse.

Med støtte fra Sykepleiernes Misjonsring har HimalPartner lagt til rette for opplæring og etablering av «International Child Development Program» (ICDP) for lokale tibetanere i Lhasa.

– ICDP-programmet tar sikte på å få frem og opprettholde god samhandling mellom omsorgspersoner og deres barn. Programmet ønsker å styrke bevisstheten til

omsorgspersoner om barnas psykososiale behov, og å øke deres sensitivitet og evne til empati i møte med disse behovene. ICDP-programmet gjør dette ved å hente inn kunnskap fra vitenskapelig forskning, forteller HimalPartner i en epost til Misjonsringen.

Omsorgsveiledning. Målet for programmet er å bidra til bedre oppvekstvilkår for tibetanske barn gjennom å utvikle sunne foreldre-barn-relasjoner.

Tibetanere har tradisjonelt ført en nomadisk, eller semi-nomadisk, livsstil. Urbanisering er imidlertid en trend

Med støtte fra SMR holdes det kurs for tibetanske omsorgspersoner i kunnskap om sunne foreldre-barn-relasjoner. Et av målene er å forebygge psykiske lidelser hos den oppvoksende generasjon.

som har økt i hele regionen der den yngre generasjonen søker utdanning og jobbmuligheter i byene. Ofte blir barn overlatt til besteforeldre eller andre slektninger, da foreldre sikrer jobb der de kan. Noen ganger fører dette til en fragmentert barndom for ungdom som er igjen, under omsorg fra slektninger eller naboer. Omsorgspersonene føler seg kanskje ikke rustet til å oppdra barna, og skaper dermed familiært stress og generasjonsfrakobling.

Omsorgspersoner møter også økende press på grunn av kravene til arbeid og å få endene til å møtes. Dette gjelder spesielt i tradisjonelle samfunn der urbansering og modernisering har forstyrret sammenhengende familienettverk av støtte og tradisjonelle levebrød. Den kombinerte effekten av disse påkjenningene har ført til vanskeligheter i kommunikasjon og relasjoner mellom generasjoner.

– Dette er bevist i en økning av psykiske helseproblemer, vold i hjemmet og

Den autonome region Tibet

rusmisbruk i tibetanske samfunn, forteller HimalPartner til Misjonsringen.

Nøytrale kurs. Pengene fra SMR er blitt brukt i kursing i ICDP-programmet, leie av kontorlokaler, lønn til to ansatte og kostnader relatert til oversettelse av ICDP-materialet til tibetansk språk.

– Det er blitt etablert en organisasjon som kan drive ICDP-programmet på en bærekraftig måte. Den heter Hima Education & Training Center of Tibet (HETC) og er drevet av lokale tibetanere som tidligere har hatt et sterkt engasjement i andre prosjekter som HimalPartner har drevet i de tibetanske områdene. Det er dyktige folk med bakgrunn i utdanning, sjelesorg og administrasjon, skriver HimalPartner i sin rapport til SMR.

Det er ikke lov til å evangelisere åpent i Kina. ICDP-programmets innhold er derfor nøytralt i forhold til politikk, livssyn og religion. HETC har for tiden to betalte kontoransatte; en kvinnelig direktør og en mannlig kontorsjef. Direktøren er den juridiske representanten for HETC og har ansvaret for organisasjonens aktiviteter. I tillegg har HETC to pensjonerte frivillige ansatte som gir veiledning og råd for organisasjonsstruktur, personalutvikling og prosjektaktivitet. Dette inkluderer en pensjonert professor i psykologi fra University of Lhasa, med lang erfaring innen utdanning, og en pensjonert professor fra Agricultural and Animal Husbandry College ved Tibet University, som har lang erfaring med prosjektledelse.

I februar i år arrangerte HETC gruppeundervisning for mer enn 140 omsorgspersoner fra seks landsbyer og 32 ansatte fra Women's Federation of Dulong County Government i TAR.

Programmet er i kontakt med 99,5 prosent ikke-kristne. TAR regnes for å være et av de minst evangeliserte områdene i verden.

Klinikken ved Boeny Aranta tjener alle innbyggerne. Det er registrert 3940 brukere av klinikken. I fjor kom det 66 kvinner hit for å føde. Til tross for et senere påbygg er det behov for enda et nytt rom. Hvis en pasient er innlagt, er det ikke plass til både pasienten pluss en mor med den nyfødte babyen sin.

Travel klinikk på Madagaskar

– Pasientene vet at de ansatte er kristne og at de ber til Gud for å få kraft og visdom for å behandle dem. Når de lykkes, spesielt i vanskelige situasjoner, kan dette føre til at pasientene blir interessert i kristendommen, skriver Sonja Küspert. Nylig besøkte hun Mor Barn Helse prosjektet på Madagaskar, som SMR støtter økonomisk.

Tekst og foto: Sonja Küspert/NMS

Madame Fenô, Abel, pastor Deyris og Sonja.

Boeny Aranta ligger rett ved havet nordvest på Madagaskar og er stedet med en av de syv Shalom-klinikkene som ligger nærmest Mahajanga. Shalom er et underprosjekt av helseprogrammet Mor Barn Helse, som SMR støtter gjennom NMS. Sammen med meg er Madame Fenô, som er ansvarlig for økonomien, og Pastor Deyris, som leder prosjektet.

Vi blir møtt av kvinneforeningen ved stedet, som har både muslimske og kristne medlemmer. Innbyggerne lever fredelig

Lova og Abel sammen med yngstesønnen Fanilo. De er begge sykepleiere med lang erfaring.

side om side. Klinikken ligger litt utenfor selve tettstedet. Den ble bygd i 2005 av Shalom-prosjektet, og i 2006 kom den første sykepleieren. Senere ble det bygd på et rom, men likevel er klinikken igjen blitt for liten. Den skulle ha hatt enda et rom for pasienter. Slik det er nå er det bare ett rom for pasienter. Når en syk person er der, er det ikke plass for en mor med den nyfødte babyen sin. I fjor kom det 66 kvinner for å føde.

Ved klinikken treffer vi de to sykepleierne Lova og Abel. Ekteparet samarbeider godt og har lang erfaring. Abel er en del underveis med motorsykkelen, for eksempel når han vaksinerer folk som ikke kan komme til klinikken, eller når han må kjøpe medisin som ikke fins ved klinikken. Da er det godt at Lova er til stede og kan ta imot pasienter.

I skrivende stund er det registrert 3940 brukere av klinikken. Alle som er syke kan komme, men fokuset ligger på mor-barn-tjenesten som ved alle de andre Shalom-klinikkene langs kysten.

Vi møter også kateketen Faralahy som bor ved siden av klinikken. Han er en driftig mann og menigheten hans vokser stadig. Flertallet av innbyggerne i denne delen av den nordvestlige kysten av Madagaskar, er muslimer, og det fins også tilhengere av

tradisjonell religion. Det er hovedsakelig kvinner som kommer til gudstjenesten; gjennomsnittlig er det 50 kvinner og seks menn hver søndag. Den første kirka fra 2006 ble etter hvert for liten, og senere ble det bygd en større kirke.

Alle de syv Shalom-klinikkene driver også misjon ved siden av helsetjenesten.

Kateketen Faralahy bor ved siden av klinikken.

Her er landsstyret i Sykepleiernes Misjonsring samlet fysisk for første gang i år. Fra venstre: Ester Vinnem, Joy Røyseland, Ester N. Røen, Solveig Granseth, Marit Hovde Syltebø og Torunn Tvedt. Foran fra venstre: Daglig leder i SMR, Hilde Masvie Ydstebø, og styreleder Frøydis Vestbøstad.

Årsrapport for 2022

Covid-19 pandemien slapp mer og mer taket i 2022, men ettervirkningene har absolutt preget året. Dette fikk vi merke i større og mindre grad. Gud er den samme og vi har fortsatt fått være under mottoet: Hans herlighet til pris. Ef.1,12

Landsmøtet 16. - 19.06 2022 i Stavern: Årets høydepunkt med tema; «Kjærligheten viser vei». Landsmøtet ble avholdt på Stavern Folkehøgskole. Vi hadde noen fine dager med god forkynnelse. Astrid Mangelrød Andersen hadde bibeltimene. Mye fin sang og musikk av lokale krefter. Og så var det kjekt å kunne møtes fysisk igjen etter lang tid hvor det har vært vanskelig. Forhandlingsmøtet gikk for seg i rolige former og Frøydis Vestbøstad ble valgt inn som landsstyreleder. Det var ingen motkandidat.

Solveig Granseth, Joy Røyseland, Marit

Hovde Syltebø, Ester Vinnem, Ester Røen og Torunn Tvedt stilte til valg til styret. Jubileumsseminaret ble flyttet fra høst-21 til landsmøtehelgen. Det var interessante foredrag om internasjonal diakoni av Marit Breen og Bjørg Aambø Østby. Tre grupper fra Trøndelag inviterer til neste landsmøte på Hell i 2025.

Landsstyret har hatt tre styremøter i 2022 og behandlet 24 saker. I styremøtet 12.03.21 ble det behandlet og gitt kr 700.000 fordelt på 10 prosjekter fra forskjellige misjonsorganisasjoner.

Styremøtet i etterkant av landsmøtet var konstituering av nytt styre; Styremedlemmer: Solveig Granseth, Joy Røyseland, Marit Hovde Syltebø og Ester Vinnem. Varamedlemmer: Ester Røen og Torunn Tvedt. Styremøtet i september var digitalt.

Årsmøtet for Hjørdis Sundes Fondet:

Årsmøtet ble holdt 24.02.2022 på Teams. I sak 3/2 ble vedtaket slik: På grunn av gjeldende vedtekter og ingen disponible overskudd pr.dags dato, utbetales ingen prosjektmidler i 2021. Styret for Hjørdis Sundes Fondet var: Hilde M. Ydstebø, Ester Nygard Røen og Torunn Tvedt. Og etter landsmøtet i juni: Hilde M Ydstebø, Frøydis Vestbøstad og Solveig Granseth.

Medlemmer og grupper: Pr 31.12.2022 er det registrert 615 enkeltmedlemmer og 28 grupper. Det er notert 18 utmeldinger, de fleste pga høy alder og svekket helse. 20 meldt døde. En ny innmeldt i løpet av 2022.

Misjonsringen: Bladet vårt Misjonsringen ble utgitt fire ganger. Christine Kristoffersen tok over etter Frøydis Vestbøstad som redaktør fra blad nummer 3. Christine har nå ansvar for layout, oppsett og klargjøring før trykk. Vår avtale gjennom mange år med Bergersen er nå at de trykker og Spir sender ut bladene.

Bønnetjenesten: Bønnekortet ble oppdatert og sendt ut i Misjonsringen nr 4/2022. Vi ber for 41 misjonssykepleiere i 20 forskjellige land og 20 misjonsorganisasjoner. Bønnekortet er vår førstelinje-tjeneste også dette året. Bønnearbeidet bærer misjonen videre. Vi får legge misjonssykepleierne som er ute på de forskjellige misjonsfelt frem for Guds trone hver dag.

Deltakelse: Torunn Tvedt representerte SMR på Linkkonferansen og Norme i september.

Årsregnskap 2022 – nøkkeltall

Inntekter	
Gaver/kontingenter	390.119
Gaver grupper	332.064
Andre inntekter	81.772

Sum driftsinntekter	803.955
---------------------	---------

Kostnader	
Støtte til misjonsprosjekter	700.000
Øvrige kostnader	326.135

Sum driftskostnader	1.026.135
---------------------	-----------

Driftsresultat	- 222.180
Renter av bankinnskudd	32.426

Årsresultat	- 189.754
--------------------	-----------

Egenkapital 1/1-2022	2.905.552
Årets resultat	- 189.754

Egenkapital	2.715.798
--------------------	-----------

Bruk av sosiale medier

Siden i fjor høst har redaktøren av Misjonsringen, Christine Kristoffersen, lagt ut nyheter på Facebook og Instagram. Målet for satsingen på sosiale medier er å gjøre SMR kjent for yngre generasjoner.

Vil du hjelpe henne i det viktige informasjonsarbeidet? Har du en profil på Facebook? Trykk at du «følger» SMR sin Facebook-side. Trykk «tommel opp» og «del» alle våre poster. Da vil dine venner på Facebook se at du liker poster fra SMR, og kanskje leser de det vi skriver. Slik kan nyhetene våre spre seg.

– Jeg ble bevart!

– Det betydde mye for meg at jeg visste at de hjemme ba for meg, forteller Solveig Granseth. I tre perioder jobbet hun som sykepleier og jordmor på en misjonsstasjon i Kenya.

– Jeg har vært kristen hele livet, men tok et bevisst valg om å følge Jesus tidlig i tenårene, forteller Solveig Granseth. I tre perioder har hun vært sykepleier og jordmor i Kenya for Pinsevennes Ytre Misjon (PYM). Første gang fra 1974 og siste gang fra 1995-96.

– I de to første periodene bodde jeg på et mindre sted, cirka seks mil fra byen Kisumu, ved Victoriasjøen. Der jobbet jeg som sykepleier og jordmor på ei lita fødestue på misjonsstasjonen. Arbeidsdagen besto i arbeidet på fødestua med fødsler, svangerskapskontroll og barnekontroll. Jeg var også en god del ute i hjemmene og tok i mot babyer og behandlet syke.

Jeg sto ikke på bønnelista til SMR og jeg hadde heller ingen spesiell kontakt med SMR da jeg var ute. Jeg husker ikke helt nøyaktig når jeg ble aktivt med i SMR, men jeg det var nok i 1997-98. Jeg ble spurt om å stille til valg til landsstyret og nå er jeg i min tredje periode som landsstyre-medlem, forteller Solveig.

Solveig Granseth bor på Gjøvik.

Troen på Jesus har vært bærekraften gjennom hele livet. – Jeg er vokst opp med misjonsmøter i hjemmet og hørte mye fra misjonsfeltene og spesielt Afrika. Misjon er først og fremst viktig for å få ut budskapet om Jesus og veien til frelse. Jesus ga oss et eksempel på den diakonale tjenesten i beretningen om den barmhjertige samaritan, så den siden av tjenesten er like viktig.

Det betydde mye for meg at jeg visste at de hjemme bad for meg. Det at jeg ble bevart i alle slags situasjoner ute, det syns jeg er bønnesvar, sier Solveig til Misjonsringen.

Margit Fuglestrand fra Tønsberg SMR er født 6.mars 1933 i Hafslø i Sogn.

Gratulerer med 90- års dagen, Margit!

Som 15-åring opplevde Margit en åndelig vekkelse i Marifjora, og ble en kristen. Dette ble bestemmelsen for hennes yrkesutdannelse. Mens hun gikk på folkehøyskolen i Balestrand fikk hun kall til tjeneste som

menighetssøster. Turen gikk derfor til Oslo og Menighetssøsterhjemmet. Etter utdannelsen ble hun ansatt som menighetssøster på Nøtterøy.

Margit var aktivt med i Indremisjonen og arbeidet ivrig for at ungdommen skulle vinnes for Jesus Kristus. Hun var med i det lokale styret og kretsstyret. I dette miljøet fant hun sin Norvald. De giftet seg i 1964 og bosatte seg på gården Nordre Gipø som Norvald drev. I stuene var det plass, og Margit inviterte til søndagsskole.

Kommunen overtok ansvaret for menighetssøstrene på øya i 1967. Margit fulgte med i overgangen og arbeidet i hjemmesykepleien til hun ble pensjonert. Arbeid blant pasientene var hennes kall, og hun sier at dette likte hun og der følte hun seg hjemme.

Tønsberg gruppa av SMR startet opp igjen i 2015. Margit ble med. På hvert møte har vi andakt, vi ber for hverandre, og alle på bønnekortet. Vi støtter og økonomisk.

Vi som er sammen med Margit i SMR er veldig glad i henne og takknemlig for alle møtene hun inviterer til i stua si. Hennes gjestfrihet fikk også Larvik og Sandefjord SMR glede av da hun arrangerte rømmegrøttest på verandaen sin.

Vi gratulerer hjertelig og ønsker Guds rike velsignelse over alle dagene som ligger foran! Hilsen Tønsberg SMR

Deler ut 800.000 kroner

Hvert år bestemmer landsstyret i Sykepleiernes Misjonsring hvilke misjonsorganisasjoner som skal få økonomisk støtte, og hva de skal få støtte til. 12 organisasjoner fikk nylig innvilget sine søknader om støtte til ulike prosjekter. Det ble 800.000 kroner til sammen! Støtten fordeler seg slik:

NLM Mongolia fikk 60.000 kroner til prosjektet: «Styrke unge familier og livsmestring for unge».

NLM Indonesia fikk 50.000 kroner til «Psykisk helse».

NMS Madagaskar fikk 90.000 kroner til «Mor barn helse».

Normisjon/Bhutan fikk 80.000 kroner til «Helsefremmende arbeid funksjonshemmede».

Misjonsalliansen/Equador fikk 80.000 kroner til «Helse, ernæring, utvikling og livsmestring i fattige bydeler i Guayaquil».

Bangladesh Santal Friends fikk 30.000 kroner til «Utvidelse av klinikken, innredning liten operasjonsstue.»

Lys over Land/Senegal fikk 60.000 kroner til «Håp til handikappede Senegal.»

HimalPartner/Tibet fikk 70.000 kroner til «Styrke foreldreveiledning/ICDP.»

Baptistsamfunnet fikk 70.000 kroner til «Helsearbeid i Kongo.»

MAF/Kongo fikk 70.000 kroner til «Luftbro Kongo.»

Pinsemisjonen/Kongo fikk 80.000 kroner til «Ferdigstillelse av sykehus.»

Israelmisjonen/Ebenezerhjemmet fikk 60.000 kroner til «Medisinsk journalsystem og data støtte, Ebenezerhjemmet.»

– Vi gleder oss til å følge arbeidet deres!

Petra deltok på de fleste landsmøtene i SMR.

Petra Tverberg (1942-2022)

Petra Tverberg ble født på Sunnmøre, og hadde sin barndom og ungdomstid ved Hjørundfjorden. Sin utdanning fikk Petra ved Molde sykepleierskole. Senere tok hun en spesialutdanning i anestesi og operasjon.

Petra har arbeidet ved flere sykehus; Arendal, Flekkefjord Ålesund og Volda. Hun knyttet varige vennskaper der hun bodde.

Både lokalt og sentralt var Petra aktivt med i SMR. I mange år var hun leder for foreningen i Volda, og i noen år også med i sentralstyret. Petra deltok på de fleste landsmøtene, det siste var på Stemnestaden ved Haugesund.

Petra var aktivt med i misjonsarbeid, blant annet i sang og musikk, NMS Gjenbruk, bedehuset og hjelpesendinger til Øst-Europa. Vi takker for tiden vi hadde sammen, og lyser fred over Petras gode minne.

På vegne av Volda og Ørsta SMR,
Valbjørg Vågen Torkildsen

Søsterkoret i Moss, cirka 1955. Anne Marie har lånt oss bildet. Hun er nummer tre fra høyre, på bakerste rekke.

– Livet er som en lang reise!

– I tankene er jeg på et tog på skinner. Det har aldri gått utfor stupet. Jeg har vært heldig. Men det har vært svingete, mange stopp underveis og jeg har reist mange steder i vakkert landskap, sier Anne Marie Carlsen fra Moss. Nylig fylte hun 97 år!

– En god og lykkelig reise er det fremdeles, selv om jeg ikke har så mange krefter lenger, sier Anne Marie og smiler. Hun har vært i farta bestandig, men etter at hun fylte 90 år har hun begynt å merke alderen. – Jeg er ikke 60 lenger, for å si det sånn!

Anne Marie syns det har vært en berikelse å være med i SMR. – Jeg finner styrke i fellesskapet, i åpenhet og bønn. Vi blir så ett. I hvert fall føler jeg det. Hvis jeg har et problem, så kan jeg ta det opp i gruppa. Vi har en veldig sterk bønnering, sier Anne Marie.

Hun er den i Moss SMR som har vært med

lengst i gruppa. I mange år pleide hun å ha med misjonsblader på møtene, og så leste hun høyt fra bladene. For henne er misjon noe helt

Her kjem ei lita helsing frå SMR i Ulstein

Det har gått ein del år sidan landsmøtet var i Ulsteinvik (2016), men foreninga vår er gang. Vi er seks medlemmer som møtes tredje torsdag i månaden, og har eit godt fellesskap der.

På bildet er vi på dagstur til turistbygda Alnes med den kjente Alnes fyr ute ved storhavet. Ei av våre medlemmer har rorbu der ute og hadde invitert foreninga dit. Vi fekk god servering, lunsj og seinare kaffi og kaker.

Vi delte foreningsmøtet i to og var på spasertur gjennom den sjarmerande bygda ut til fyret der det var kunstutstilling. Takk til Anne Bjørg som tok så godt imot oss.

Vi vil helse alle Misjonsringen sine lesarar

Nylig fylte Anne Marie 97 år.

naturlig, at andre skal få høre om Jesus. Og bønnesvar får hun ofte. – Bildet som dere ser i svart/hvitt lette jeg etter i tre dager. Plutselig så fant jeg det. Det var bønnesvar, sier Anne Marie Carlsen.

På bildet frå venstre: Ingrid Ringstad, Bjørg Hasund, Dordi Hauge Hansen, Randi Nygjerde. Bak frå venstre; Synnøve Havåg og Anne Bjørg Moldskred.

med **Salme 31 vers 25**: *Ver ved godt mot, lat hjarto vera sterke, alle de som ventar på Herren.*

– Grappa vår er et personlig, åndelig godt sted å være, sier Else Margrethe. Fra venstre: Else Skilnand, Grethe Hetland, Else Margrethe Bergli Torgersen, Kristine Roald (utflyttet medlem på besøk), Reidun Engene og Astrid Mella. Anne Marie Carlsen og Inger Lunder var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Ber for kollegaer i misjonens tjeneste

– Jeg synes det er utrolig bra å være med i en bønnegruppe. Bønnefellesskapet gjør noe med deg. Å få lov å komme frem for Gud både med dem som vi ber for ute, og for hverandre, det er spesielt. Noe av det viktigste vi gjør i SMR er å løfte andre opp til Gud, sier Astrid Mella i Moss SMR. En gang i måneden møtes medlemmene for å be sammen.

– Vi har det samme språket, en felles kode. Tre av oss er jordmødre. Flere har jobbet sammen. Trosfellesskapet er i bunnen. Vi gir hverandre råd, deler glæder og oppmuntrer hverandre. Hvis det er noe som er vanskelig, hjelper vi hverandre å heve blikket, sier Else Skilnand (81). Hun har bakgrunn som jordmor og helsesykepleier. Fra 1973-77 var hun utsendt misjonær til Republikken Kongo (Kongo-Brazzaville) for Det norske misjonsforbund.

Moss SMR har eksistert siden 6. januar 1945. Når Misjonsringen kommer på besøk er det Else Margrethe Bergli Torgersen (58) sin tur til å ha møtet hjemme hos seg. Hun er den

eneste i gruppa som er i full jobb, og jobber som kommunejordmor på helsestasjonen i Moss. – Bønnegrappa vår er personlig, og et åndelig godt sted å være. Du er med og bidrar til et fellesskap hvor vi ber for hverandre og de som er ute. Det er inspirerende, sier Else.

Båret av bønn. Reidun Engene (76) har vært misjonær i Japan i nesten 20 år. Da sto hun på bønnekortet til Sykepleiernes Misjonsring. – Av og til fikk jeg en følelse; nå skjer det en forbønn. Det var gjerne i tunge tider. Da fikk jeg en følelse av å bli båret gjennom. Jeg har tro på forbønn og at det nevnes ved navn, sier Reidun.

Som misjonær besøkte hun Moss SMR og holdt andakt i bønnegrappa de periodene hun var hjemme i Norge. Da hun kom hjem for godt i 2005, begynte hun fast i Moss SMR. – Bønnefellesskapet har betydd mye for meg opp gjennom årene, sier Reidun.

Astrid er enig. – Bønnefellesskapet gjør noe med deg. Å få lov å komme frem for Gud både med dem som vi ber for ute, og for hverandre, det er spesielt. Noe av det viktigste vi gjør i SMR er å løfte andre opp til Gud. De du ber for opplever bønnesvar, opplever å bli båret gjennom vanskelige perioder. Og så er det viktig med et kristent fellesskap. Noen du kan dele vanskelige ting med. Etter mange år kjenner vi hverandre så godt at vi kan dele ting, forteller Astrid Mella (75). Fra 1986-88 og i 2002 var hun misjonær i Tanzania.

Være et lys. Grethe Hetland (75) er med i SMR for å be for misjonærene og barna deres. Og for å hjelpe til med diakonalt arbeid. – Vi

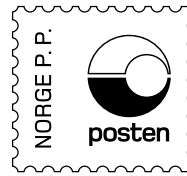
trenger at unge mennesker overtar etter oss som er eldre. At det er kontinuitet i forbønn for misjonærene ute, sier Grethe.

Hun tror at foreldrenes forbønn følger henne, selv om de for lengst er døde. – Vi er bønnebarn. Det er ikke dermed sagt at vi skal bli spart for alt. Men en trygghet følger med uansett. Man kan være trygg i sorg, være trygg i det som skjer. Selv om det som skjer ikke er etter vårt ønske bestandig, mener Grethe. Fra 1986-1988 var hun utsending til Mali for Kirkens Nødhjelp.

Kristine Roald (77) bor i Melhus i Trøndelag. I kveld er hun på besøk hos Moss SMR, ei gruppe hun tilhørte i over ti år. – Jeg håper at Sykepleiernes Misjonsring kan overføres til neste generasjon. At man kan fortsette å være kristne sykepleiere som kan støtte sammen, formidle å være et lys på sykehus eller på misjonsmarken. Sammen er vi mye sterkere!

På hvert møte brukes «Bønnekortet» til Sykepleiernes Misjonsring. Der står navnet til norske sykepleiere og helsearbeidere oppført, folk på jobb i over 20 land for ulike misjonsorganisasjoner. Kristine (til venstre), Reidun og Astrid leser navnene høyt og løfter kollegaene i utlandet frem for Gud i bønn.

Retur og adresseforandring til:
SMR, Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo

– Vil du bli medlem?

Sykepleiernes Misjonsring (SMR) er en sammenslutning av sykepleiere som har til hovedoppgave å be for misjonen, spesielt for sykepleiere i misjonens tjeneste. SMR er en støtte- og hjelpeorganisasjon for evangeliske misjonsorganisasjoner.

Vil du bli med i en bønnegruppe?

Ta kontakt på epost:

smr@lovisenberg.no

Spør etter kontaktpersonen i den gruppen som er nærmest der du bor. Kontingenten er på kr 400 i året. (Halv pris for studenter.)

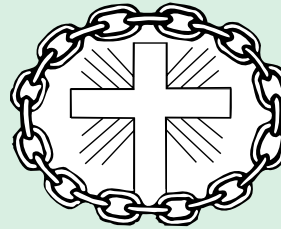
GAVER

Bankkonto: 1609.51.13676

Vipps-nummer: 560952

Husk å skrive en e-post til SMR med hvilken gruppe det vippsede beløpet er fra. Epost: smr@lovisenberg.no

Frist for innsendelse av materiell til neste nummer er 27. august.

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, Tlf. 47 67 87 97

E-post: smr@lovisenberg.no

www.misjonsringen.no

Leder:

Frøydis Vestbøstad

Gulbrandsvegen 11, 7088 Heimdal, Tlf: 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Redaktør:

Christine Kristoffersen,

Tors vei 54A, 1540 Vestby, Tlf: 41 12 81 80

Epost: christine.kristoffersen@gmail.com

Daglig leder:

Hilde Masvie Ydstebø,

Epost: smr@lovisenberg.no, Tlf: 47 67 87 97

Trykkeri:

www.bergersenstrykkeri.com

ISSN 1892-7416